

Muistan vielä valkeen rannan, jolla yksin taivalsin, surut ajan virtaan annan siellä, missä vaelsin.
Muistan, kuinka aallot velloi meren ikaikaisten, kuinka sävel niistä soi tuoden kaipuun ainaisen.
Muistan, kuinka lintu lauloi oksall' ruusupuun, siellä, missä metsä kasvoi suuri alla taivaan kuun.
Muistan, kuinka käki kukkui aina kevään koitteessa, jolloin talven valta hukkui kauas sirkan soitteessa.
Muistan aina sinitaivaan, jolloin niityt vihannoi noustessani valkolaivaan, jok' viedä elämästä voi.
Jätän tänne rakkaat muistot taakse aikoin menneiden, hyvästelen tutut puistot, joissa ennen vaelsin.